

КАК НЕ ТРЯБВА ДА ИДВАТЕ ПРИ БОГ!

Дейвид Уилкерсън
30 Януари 1995

Тайните на победоносната молитва

Вярвам, че повечето хора, които се наричат с Божието име, са се научили да ходят при Него във време на нужда. Повечето християни вярват в необходимостта от молитвата. Мнозина усърдно търсят Господа, идват при Него със сълзи, с благочестива скръб и покаяние. Те изливат сърцата си пред Бог с плач и сърцераздирателни молитви, уверени както Давид в Божието слово: „Когато Ти рече: ‘Търсете лицето Ми’, Моето сърце Ти каза: ‘Лицето Ти ще търся, Господи’” (Псалм 27: 8).

Може би ще се съгласите с мен, че много християни търсят Бог в молитва. Но имам един въпрос към вас: Чува ли Бог всяко Свое дете, което вика към Него? Дали всеки, който идва при Господа и търси Неговото благословение и благоволение, получава отговор? Всички ли, които искат, получават?

Какво да кажем за онези, които идват при Господа с много пост и сълзи? Има вярващи, които постят понякога в продължение на двадесет, тридесет или четиридесет дни. Има африкански християни, които постят продължителни периоди от време, вярвайки, че Бог ще възкреси мъртвите.

А тези, които прекарват дълги, агонизиращи часове в призоваване на Бога? Биват ли чути те само заради своето усърдие, решителност или искреност?

Много християни мислят, че всичко, от което се нуждаят, е повече и повече време да бъдат насае с Господ, повече сълзи, повече съкрушеност, по-голяма ревност за Неговото Слово. Нещо в тях ги насърчава: „Ако можех само да постя повече, да се моля повече, да плача повече, тогава бих бил по-добър християнин, и Бог би отговорил на молитвите ми.”

Давид свидетелства: „В утеснението си призовах Господа. И към Бога мой викнах; от храма Си Той чу гласа ми, и викането ми пред Него стигна в ушите Му” (Псалм 18:6).

Писанието ни казва, че тъй като Давид извика, Бог слезе с гръм от небесата: „Тогава се поклати и потресе земята ... Той сведе небесата и слезе ... И гръмна Господ от небето ... Прати от височината, взе ме, извлече ме из големи води” (Псалм 18:07, 9, 13, 16).

Питам ви: „Това ли е всичко? Просто отивате при Бога, извиквате силно към Него, и Той ще чуе и ще ви избави?”

Вярвам, че в молитвения ни живот има липсващо звено!

В живота на много от нас липсва едно важно звено. И често това е причината, поради която не получаваме отговор на много от молитвите си – причината неспасените ни близки все още не са дошли при Исус, причината да живеем година след година без избавление или посока.

Възлюбени, липсващото звено е вярата! „А без вяра не е възможно да се угоди Богу, защото който дохожда при Бога трябва да вярва, че има Бог, и че Той възнаграждава тия, които го търсят“ (Евреи 11:6).

Яков ни инструктира: „Но да проси с вяра без да се съмнява ни най-малко. Защото, който се съмнява прилича на морски вълни, които се тласкат и блъскат от ветровете. Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа“ (Яков 1:6-7). Ако човек подхранва съмненията си, е без значение колко реки от сълзи пролива. Той няма да получи нищо от Бог!

Господ чу и избави Давид, не само защото той отиде при Него със сълзи. Не - а защото отиде със сърце, пълно с доверие и упование в Бога! Псалмите изобилстват със свидетелството, че този човек имаше пълно доверие: „Благословен да е Господ, защото послуша гласа на молбите ми. Господ е сила моя и щит мой; на Него е уповало сърцето ми, и Той ми помогна ...“ (Псалм 28:6-7).

Разбира се, Бог иска от нас да викаме към Него. Той ни призовава да издаваме раздиращи вътрешностите ни викове към Него, идващи от съкрушеното ни естество. И въпреки това, Той не чува такъв вик, ако не е придружен с вяра! Давид каза: „... Той е помощ наша и щит наш ... Понеже на Неговото свето име уповахме ...“ (Псалм 33:20-21, акцентът е мой).

„Господ е скала моя, крепост моя и избавител мой, Бог мой, канара моя, на Когото се надявам ...“ (Псалм 18:02). Давид казва тук: аз ще чакам Господа; Той ще ме избави, защото вярвам в Неговото свято име!

Давид ясно заявява, че Бог е чул молитвите на всички Израилеви предци, избавяни от самото начало, защото са имали доверие в Него: „На Тебе уповавах бащите ни. Уповавах, и Ти ги избави, към Тебе извикаха, и бяха избавени; на Тебе уповавах, и не се посрашиха“ (Псалм 22:4-5).

„...Уповавал съм на Господа без да се поколебая“ (Псалм 26:1). Давид реши никога да не се отказва, защото доверието му беше закотвено в Господа. Наистина, неговата непоколебимата вяра беше тази, която задвижи Бог, за да го избави: „Понеже Си избавил душата ми от смърт, няма ли да избавиш и нозете ми от подхлъзване... На Бога упоavam; няма да се боя; какво ще ми стори човек?“ (Псалм 56:13, 11).

Почти всеки път, когато Давид вика към Господ в молитва, ние чуваме неговото свидетелство на доверие към Бога: „Бог ме чува, защото на Него упоavam! Викам към Него със сълзи, въз основа на упованието, което Той е вложил в сърцето ми.“

Възлюбени, Святият Дух направи този въпрос на вяра много реален за мен по време на един неотдавнашен период на съкрушеност в молитва. Прекарах цяла седмица сам в пост и търсене на Господа. Имаше определени неща, за които исках да се моля - физически нужди, повече власт в проповядването ми, товарът за църквата, изливането на Святия Дух в Ню Йорк. Исках да бъда открит с Господа за всички тези нужди.

През онази седмица цитирах всички стихове, които говорят за викане към Господа и за хващане роговете на олтара. Приведох плътта си в подчинение. Прекарах няколко дни постейки. Дойдох при Господ със силен плач - сърцето ми беше утвърдено в Него, исках само да Му угодя. Обикалях стаите на апартамента ни, плачейки и викайки: „О, Господи, трябва да ми отговориш!“

Прекарах много безплодни часове в търсене на увереност, че молитвите ми носят победа. Но, най-накрая Божият Дух проговори на душата ми с любов, но и с твърдост: „Дейвид, спри! Изчисти лицето си и престани да плачеш.“

Духът продължи: „Спри да плачеш, спри да се разхождаш из апартамента! Ела, седни. Имам нещо да ти кажа: Не идвай в Моето присъствие с неверие! Аз няма да чужа твоя плач, викове или умолявания, докато не повярваш в Словото Ми. Ти Ме молиш да направя това, което вече съм обещал. Ти не вярваш в думите Ми!“

„Можеш да плачеш, докато не ти останат сълзи, но това въобще няма да ти помогне. Никаква молитва, сълзи или пост пред Мен, които не са съпроводени с вяра не могат да Ми угодят. Нито една от твоите борби или копнежа ти за отговори няма да проработи, Дейвид, докато не дойдеш при Мен с вяра!“

„А без вяра не е възможно да се угоди Богу, защото който дохожда при Бога трябва да вярва, че има Бог, и че Той възнагражда тия, които го търсят“ (Евреи 11:6).

Това директно води към моята тема: Как не трябва да идваме при Бог! Чувствам се принуден от Духа да споделя с вас няколко неща, които да не правите, когато отивате при Господ в молитва:

1. Не идвайте при Бог с очакване Той да направи нещо добро за вас, освен ако не сте дошли с детска вяра в обещанията Му!

Слушаме толкова много да се проповядва за необходимостта от молитвата, и когато я пренебрегваме, попадаме под осъждение. И така – ние се борим с нашата плът; довеждаме я до подчинение; дисциплинираме себе си да се молим; оставаме насаме с Бога, за да Го призоваваме.

И въпреки това не можем да проумеем, че Бог може да бъде недоволен от часовете, прекарани в молитва, от дните на пост, от многото ни сълзи. Според нас е немислимо Той да не ни е чул след такива големи борби, че всичко това може да е било напразно, без въобще да Му носи удоволствие.

Но Словото на Господа е ясно: „Но да проси с вяра без да се съмнява ни най-малко. Защото, който се съмнява прилича на морски вълни, които се тласкат и блъскат от ветровете. Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа” (Яков 1:6-7).

Възлюбени, хванете се за това слово: Невъзможно е да се угоди на Бога без вяра! Авраам бе човек, който порасна във вяра, която не се разклати спрямо Божието обещание за него: „Без да ослабне във вяра, той вземаше пред вид, че тялото му е вече замъртвяло, като бе на около сто години, вземаше предвид и мъртвостта на Сарината утроба, обаче, относно Божието обещание не се усъмни чрез неверие, но се укрепил във вяра, и даде Богу слава, уверен, че това, което е обещал Бог, Той е силен да го изпълни” (Римляни 4:19-21).

Сега говорим за невъзможностите - да вярваш на Бог за това, което по човешки изглежда невъзможно. Господ обеща дете на тези двама души, които имаха замъртвени тела. Какво предизвикателство за вярата им! Това беше невъзможна за човека ситуация. Авраам беше на деветдесет и девет години, неговите репродуктивни органи бяха замъртвени и утробата на съпругата му Сара също.

И Бог каза: „ ... Сара да бъде името й. Аз ще я благословя, още и син ще ти дам от нея ... тя ще стане майка на народи; царе на племена ще произлязат от нея ... Жена ти Сара ще ти роди син ...” (Битие 17:15-19).

Бог казваше: Въпреки, че вашите тела са замъртвени, вие ще имате момченце. И всички Мои обещания на вяра ще се сбъднат чрез това дете. Авраам, ти ще бъдеш баща на много народи!

Защо Бог изчака Авраам и Сара да остарят, за да им даде син?

Защо Бог не им даде Исак тринадесет години преди това, когато Исмаил се роди, когато телата им все още бяха много по-жизнени? Защо Той изчака, докато ситуацията стана невъзможна за човека, и само пълна вяра в Него можеше да осъществи обещанието?

Защото това семе трябваше да бъде изцяло родено във вяра, а вярата на Авраам все още не беше узряла. Той се колебаеше в Божието обещание!

Но Сара знаеше за обещанието и след като изчака десет години без деца, тя стана нетърпелива и измисли план. Каза на Авраам: „Ще ти дам слугинята си Агар за втора съпруга. Влез при нея и ми дай дете.”

Авраам се съгласи, мислейки си: „В крайна сметка обещанието е да излезе от моето семе.” Така той влезе при Агар и тя му роди син, Исмаил.

Но в Сара забушува ревност към съпруга ѝ: „Поради тебе ми дойде тая обида” (Битие 16:5), тоест: „Ти си виновен за всичко това.” И беше права! Авраам трябваше да се довери на Словото на Господа, че Сара ще му роди дете. Но той не изчака Бог - избра прекия път, опитвайки се сам да направи обещанието да се сбъдне. Той съгреша спрямо светлината, която му беше дадена и Бог категорично отхвърли искането Исмаил да бъде наследник.

Виждате ли, че Авраам тепърва трябваше да развие вяра, която да не се колебае, която да бъде непоклатима. А това щеше да дойде единствено чрез изпитания. В крайна сметка, Божието слово свидетелства за Него: „... той не се усъмни в Божието обещание чрез неверие ... „ (Римляни 4:18).

Но Божието обещание към Авраам не се случи още четиринадесет години. Този път обаче, Авраам повярва в Бога ... без да има причина за надежда ... (Римляни 4:18). Писанието казва: „... той вземаше пред вид, че тялото му е вече замъртвяло ...“ (стих 19), но нямаше никакво съмнение. Той беше напълно уверен ... (стих 21), че това, което Бог е обещал, Той ще го изпълни. Той и Сара получиха своето дете чудо, родено единствено в утробата на вяра!

Спрели ли сте да взимате предвид обстоятелствата около вас, като Авраам? Спрели ли сте да се опитвате да разсъждавате и разбирате как Бог ще посрещне нуждата ви? Или все още сте затънали, мислейки за всички пречки и невъзможни неща?

Не идвайте при Господ в молитва докато сте не сте спрели да взимате предвид всички невъзможни неща! Не идвайте при Него, докато не сте напълно убедени, че Той може и желае да направи всичко, което е обещал. Вие не се налага повече да живеете в страх или в робството на неверието. Бог ни е дал всичко необходимо за живота и благочестието: „Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко що е потребно за живота и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е призовал чрез Своята слава и сила; чрез които се подариха скъпоценните нам и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество ...“ (2 Петрово 1:3-4).

Възлюбени, всяко колебание, което имате, произтича от неверие. Да се колебаеш, означава да разсъждаваш: да изчисляваш, да си представяш, да изтъкваш заслугите си, да обсъждаш въпроса. Значението на „не се усъмни“ в Римляни 4:20 е следното: Авраам не предложи разискване, не представи никакви аргументи или разсъждения, които биха отслабили увереността му.

Да имаш вяра означава, че си се справил с всички свои аргументи. Когато идвате при Бог, трябва да загърбите всяко разсъждение, всеки довод, всяка безнадеждност и всяко съмнение. И трябва да сте напълно уверени, че Той ще спази Словото Си. Бог иска да направи невъзможното, защото колкото по-невъзможна е ситуацията, толкова повече слава получава Той!

2. Не идвайте при Бог с никакви уговорки!

Ние се страхуваме да тръгнем напред с вяра, да повярваме в Божиите обещания. Затова добавяме следната фраза към нашите молитви: „Ако е Твоята воля, Господи ...“

Този израз се споменава само веднъж в Писанието. Той беше казан от Исус в Гетсиманската градина: „... Отче Мой, ако е възможно, нека Ме отмине тази чаша; не обаче, както Аз искам, но както Ти искаш“ (Матей 26:39).

Някои казват, че Бог не е чул тази молитва, защото Исус в действителност пи от чашата. Но аз вярвам, както Фини и други проповедници, че Бог е чул молитвата на Исус, и че чашата го е отминала. Нека обясня: чашата, която Исус споменава, няма нищо общо с кръста. Напротив, чашата беше Неговия страх от това да умре в градината от скръб. „... Душата ми е прескръбна до смърт ...” (стих 38).

Вижте, Христос винаги е приемал кръста. В продължение на три години той казваше на учениците Си, че се е запътил натам и никога не се опита да избяга или да го избегне по какъвто и да е начин. Той знаеше, че човечеството не може да бъде спасено без кръста и без проливането на собствената Му кръв.

Така че, Той не искаше кръста да Го отmine. По-скоро чашата, за която говореше, беше мъката, скръбта до смърт. Това беше скръбта от отхвърлянето на Божието предложение за благодатта от страна на човечеството – скръб толкова дълбока, че го накара да плаче с кървави сълзи.

И тази чаша Го отмина. Исус излезе от молитвената Си агония с мир, спокойствие и готовност да отиде на кръста. Нещо прекрасно дойде над Него и Той знаеше, че ще бъде принесен в жертва на Кръста. Чашата Го беше отминала, защото Бог отговори на молитвата Му!

Апостол Йоан казва: „... ако просим нещо по Неговата воля, Той ни слуша” (1 Йоан 5:14). Вярвам, че може да заместим думата ‘воля’ в този стих с ‘обещание’. Защо? Всяко обещание на Бог е откровение за Неговата воля!

Да вземем например Божието обещание да ... „ви пази от препъване, и да ви постави непорочни в радост пред Своята слава” (Юда 24). Защо ще отидете при Бог и ще Го молите: „Ако е Твоята воля, Отче, пази ме от препъване,” когато Той вече е обещал да направи това за вас? Срамно е човек да се моли с тази молитва!

Но все пак считаме, че прославяме Бог, молейки се по този начин. И по-късно, след като сме спрели да се молим, защото ни е липсвала вяра, ние обясняваме, че вероятно това не е било Господната воля. Даваме извинение на Бог за това, че не е отговорил! Възлюбени, не бива да идваме при Бог с молитвата: „Господи, ако е Твоята воля, посрещни моите нужди.” Божието Слово ясно заявява: „А моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според Своего богатство в слава в Христа Исуса” (Филипяни 4:19). И не бива да идваме при Него, молейки се: „Господи, ако е волята Ти, дай ми Своя Дух” - защото Бог обещава да излее Духа Си върху всички, които Го поискат в молитва!

Всъщност, Бог ни дава големи и скъпоценни обещания, за да се научим да Му се доверяваме с дръзновение: „Затова, нека пристъпваме с дръзновение към престола на благодатта, за да придобием милост, и да намерим благодат, която да помага благовременно” (Евреи 4: 17).

За много християни звучи много духовно да се молят: „Господи, ако е Твоята воля ...” Но твърде често това отношение е следствие на неверие. Такива хора стават слаби и колебливи в своята вяра. Въпреки, че притежават голямо, славно обещание и Божията воля е съвършено ясна за тях - те се страхуват да заемат твърда позиция относно него!

Истински духовен начин да се молите, е да копаете в Божието слово и да намерите Неговата открита воля в обещанията Му към вас. След това се молете с Неговата воля, с Неговото обещание. Издигнете го пред Него!

Това, което току-що казах може да звучи като ерес за някои. Но истината е, че сме станали много мързеливи в поучаването на Божието слово, за да знаем добре волята Му. Това, което имам предвид е, че Неговата воля може да бъде позната чрез изучаване на Неговите обещания - и знаейки ги, ние ще знаем Божията воля и наистина ще се молим според нея.

3. Не идвайте при Бог докато не сте готови да повярвате точно в това, за което се молите!

„...Затова ви казвам: Всичко каквото поискате в молитва вярвайте, че сте го получили, и ще ви се сбъдне” (Марк 11:24).

Бог не се подиграва с вас, не ви дразни. Не е като онези универсални магазини, които рекламират огромна разпродажба на нещо, но когато отидете, ви казват: „Съжаляваме, изчерпано е”, след което се опитват да ви продадат по-скъпа стока. Не, Бог не предлага никакви заместители! Ако поискаш от Него хляб, Той няма да ти даде камък. Ако поискаш от Него риба, Той няма да те изненада със змия (вж. Матей 7:9-10).

Когато слепият човек беше попитан какво иска, той извика, че иска да прогледне! Исус не му отговори: „Ето, нека направя нещо дори по-добро за теб. Нека ти дам духовно прозрение, така че да можеш да четеш мислите на хората и да знаеш дълбоките божии неща.” Това щеше да бъде много по-добро. Не! Библията казва, че Исус му даде точно това, което поиска - зрение!

Яков казва, че ако някой човек поиска мъдрост от Бога, Той ще му даде мъдрост - не търпение или дълготърпение, нито духовно разпознаване, а мъдрост! (Вж. Яков 1:5). Когато сте конкретни с Бога, Той става конкретен с вас. Защо? Той желае да ни отговори точно с това, което искаме, за да да го очакваме с вяра!

Често си мислим, че ако Бог не ми дава това, което искам, тогава това, което ми дава трябва да е също толкова добро или дори по-добро. Обичах да казвам, че ако Бог затваря една врата, тогава ще отвори по-добра. Не! Това не е правилна богословска теория. Звучи духовно, но е основана на съмнение!

Исус ни казва:

- „И всичко, каквото и да поискате в молитва, като вярвате, ще получите” (Матей 21:22).
- „И каквото и да поискате в Мое име, ще го сторя, за да се прослави Отец в Сина. Ако поискате нещо в Мое име, това ще сторя” (Йоан 14:13-14).
- „Ако пребъдете в Мене и думите Ми пребъдат във вас, искайте каквото и да желаете, и ще ви бъде” (Йоан 15:7).

Бог иска да бъдем конкретни с Него. Така че, питам ви: „За какво точно се молите?“

Дали за спасението на своето семейство? Тогава дръжте се за обещанието Му, че Той ще спаси вас и вашия дом (виж Деяния 16:31). Пристъпете при Бог смело с Неговото обещание и не се примирявайте докато не чуете нещо конкретно!

Така може да се спаси целия град. Всичките ви спасени приятели могат да дойдат при Исус. Но това не може да бъде достатъчно за вас! Трябва да устоявате във вяра докато искането ви бъде чуто и отговорено. Трябва да кажете: „Господи, всичко това е прекрасно, но Ти трябва да спасиш моя любим човек!“ Бъдете конкретни с Него и продължавайте да искате докато се случи!

Имате ли финансови нужди, дългове? Сто човека може да ти свидетелстват, че техните нужди са снабдени и това е нещо добро. Но ти трябва да се държиш за Бога в молитва докато твоите нужди не бъдат посрещнати! Трябва да кажеш: „Това не е отговор на молитвата ми, Господи. Искам да го направя за мен!“

И все пак не можете да искате с похот в сърцето си. „Пожелавате, но нямате ...Просите и не получавате, защото зле просите, за да иждивявате в сладките си“ (Яков 4:2-3). Божието желание е да ви накара така да ходите с Него, че да търсите тези неща, които Той ражда в духа ви. С течение на времето ще осъзнаете, че търсите първо Неговото царство и се молите за изгубените души. Тогава изведнъж ще видите да се случват и други неща, за които дори не сте се молили.

Бог ви благославя, когато не искате егоистично, а искате неща, които са близки до сърцето Му!

4. Нека ви покажа как да идвате по правилния начин при Бог!

1. Отидете при Бог с простително сърце. Ако имате злоба срещу някого, можете да забравите за вярата, поста и молитвата. Не е възможно Бог да ви чуе, ако не простите. „Но ако вие не простите на човеците съгрешенията им, то и вашият Отец няма да прости вашите съгрешения“ (Матей 6:15).

Бог се занимаваше с мен по този въпрос. Знам какво е да си наранен, без каквато и да е твоя вина. Но въпреки това, ако отида при Господ, а имам нещо срещу някого, знам, че молитвите ми няма да се издигнат дори над главата ми. Сега вече не се опитвам да се моля докато всичко в сърцето ми не бъде разрешено.

2. Покорете се на Божието слово. Правете това, което Той казва: „И каквото и да поискаме, получаваме от Него, защото пазим заповедите Му и вършим това що е угодно пред Него“ (1 Йоан 3:22).

Святият Дух ще ви покаже всяко нещо в живота ви, което не е угодно на Бог. Той обещава да ви разкрие всичко, ако просто отидете при Него с вяра.

3. Ако сте женен, отнасяйте се с любов към вашата половинка, разумно и с почест „... за да не бъдат възпрепятствани вашите молитви“ (1 Петрово 3:7).

Ако идвате при Бог и същевременно сте скарани със съпругата си, можете да забравите, че Той ще ви чуе. Вашите молитви ще бъдат възпрепятствани от несправедното ви сърце!

4. Отидете при Бог с проста, детска вяра. ...“Истина ви казвам; ако се не обърнете като дечицата, никак няма да влезете в небесното царство” (Матей 18:3).

Този стих не означава, че ще бъдете изгубени за вечността. Напротив, Исус говори за небесното царство на земята. Без детска вяра, казва Той, никога няма да приемете или влезете в цялото снабдяване, което Той е направил за вас. Никога няма да познаете небето на земята – нещата, които Бог е приготвил за ония, които Го обичат - освен ако не дойдете при Него с вяра като на малко дете.

Чрез Божията благодат аз възнамерявам да идвам при Бог всеки ден през тази нова година, да занасям Неговите обещания пред престола на благодатта и да ги полагам пред Него. Искам да Му кажа: „Ето какво си казал, Господи - Твоята разкрита воля.“ И аз вярвам това, което си казал. Затова ще започна да Ти благодаря за отговора точно сега. Няма да те моля да направиш това, което вече си обещал. Ще Ти благодаря за изпълнението на Твоето слово към мен!

Скъпи светия, нека тази година бъде година на вяра, на вярване. Приемете Божиите обещания. Всички те са изцяло ваши! Исус обещава ... „каквото и да поискате от Отца в Мое име, ще ви даде“ (Йоан 15:16).

Вярвайте в Бог за вашите любими хора. Вярвайте Му за изливането на Неговия Дух в живота ви. Вярвайте Му за физическото си състояние, за финансовото си положение. Той няма да ви изостави. Застанете на Неговите обещания към вас, независимо от това, че милион души казват противното. Нека Божието слово бъде истинно, а всеки човек - лъжец! Той обеща: „Аз се грижа за всичко! И Аз ще посрещна всяка твоя нужда!“ Амин!

„И всяка ваша грижа възложете на Него, защото Той се грижи за вас ...“ (1 Петрово 5:7).

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1995 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[How Not to Come to God!](#) / [Как не трябва да идвате при Бог!](#)